

Wandelen in Ellezelles (West)

Deze gevarieerde wandeling situeert zich in het heuvelend landschap ten westen van Ellezelles, 'Pays des Collines'. We doorkruisen twee valleities, de Tordoir en de Gogan. Beide beekjes stromen in oostelijke richting naar de Dender.

Start: kerk van Ellezelles, Place Ellezelles

Afstand: 8,5 km

Toegankelijkheid: Waterdicht schoeisel is aangeraden.

Knooppuntenvolgorde: 15-24-F2-F1-47-F4-44-24-15

Op de wandelknooppuntenkaarten 'Schelde' en 'Zwalmvallei' kun je twee wandelnetwerken onderscheiden: Het [wandelnetwerk van Toerisme Oost-Vlaanderen \(TOV\)](#) en het '[MOW-netwerk](#)' (dit zijn de extra wandelwegen die niet in het TOV-netwerk zitten): Het '[TOV-netwerk](#)' is op de kaart aangeduid met blauwe streepjes (verhard) en bolletjes (onverhard). De TOV-knooppunten, die te velde herkenbaar zijn aangeduid met palen en bordjes, zijn op de kaart als rode bolletjes met een cijfer te herkennen. De extra wandelwegen van het '[MOW-netwerk](#)' zijn niet te velde aangeduid, maar zijn **met groene streepjes en bolletjes op de kaart aangeduid. De extra 'MOW-knooppunten' die bij deze extra wandelwegen behoren zijn op de kaart te zien als zwarte bolletjes met een hoofdletter-cijfer combinatie (bijvoorbeeld 'L3').**

Relax na de wandeling: horeca in het centrum Ellezelles

Wandelbeschrijving:

We starten aan de kerk van Ellezelles (knooppunt **15**) en gaan naar knooppunt **24**. We volgen de GR via de "Rue de Renaix", richting knooppunt 44. Na 100 m buigt de GR naar links af (vóór huisnr. 16) en even verder reeds naar rechts. We wandelen links van een tuin met een paar mooie Haagbeuken, links van een voetbalveld en rechts van een beukenbosje. We genieten ondertussen van het glooiend landschap dat een constante is bij deze wandeling.

Aan het kruispunt met Camp et Haie blijven we de GR naar rechts volgen (nog steeds richting knooppunt 44), dit is een veldweg met aan onze linkerkzijde het kabbelend beekje Tordoir en rechts de hoger gelegen akkers. Na 300 m verlaten we aan de Y-splitsing het GR-pad door rechts af te slaan. Deze onverharde weg tussen de akkers leidt ons tot de N57 (Rue de Renaix) die we voorzichtig oversteken.

We belanden in het straatje 'Crimont'. Na 50 m slaan we aan het T-kruispunt naar rechts af. We volgen deze asfaltweg ruim 100 m en slaan dan de onverharde landweg links in. Deze slingert zich tussen de akkers door. Aan de horizon voor ons zien we de torens van het Levierenbos en D'Hoppe. Na 200 m gaan we aan het kruispunt met een andere landbouwweg rechtdoor (**F2**). Na 200 m loopt deze weg dood aan een akker. We volgen voetweg 85 door hier rechts af te slaan en volgen de rand van deze akker. 50 m verder buigt deze af naar links. We blijven de rand van de akker verder volgen. 100 m verder volgen we het paadje door het populierenbosje. Nadat we het brugje over het beekje 'Le Gogan' zijn

overgestoken komen we in een beukenbosje terecht. We volgen het stijgend bospaadje dwars dit bos. 200 m verder buigt het wandelpad naar rechts af (met een weide rechts van ons). 100 m verder komen we aan de achterkant van een tuin. Het wandelpad, rechts van deze tuin brengt ons tot de 'Rue Crimont'. Voor we naar links afslaan, kijken we even achterom. Het houten bord maakt ons duidelijk dat de voetweg 85 die we zopas verkend hebben ook als 'sentier du Gogaret' bekend staat (zie foto hiernaast).

De geasfalteerde weg buigt na 200 m rechtsaf en weer 200 m verder komen we aan het kruispunt. We slaan rechtsaf en direct linksaf (Cinquant 62-64). We komen in een half verharde weg.

We bevinden ons hier op ongeveer 110 meter boven de zeespiegel. Merk op dat we op een vlak plateau wandelen. Tevens is dit gebied de waterscheidingslijn tussen het Scheldebekken en het Denderbekken. Ten westen van dit plateau vloeit het water via de Vloedbeek en achtereenvolgens de Molenbeek en de Ronne in de Schelde. Ten oosten van dit plateau vloeit het water uiteindelijk af in de Dender.

Na 300 m (knooppunt **F1**) slaan we voor de boerderij naar links af. Na 100 m, aan knooppunt **47** blijven we rechtdoor wandelen. *Op deze weg passeren we twee reservaatpercelen van Natuurpunt (rechts van ons). Het zijn twee hooilandpercelen die omzoomd zijn door*

*streekeigen struiken als meidoorn, sleedoorn, veldesdoorn, hazelaar en gelderse roos. Na 300 m (knooppunt **F4**) slaan we linksaf en volgen het GR-pad (richting knooppunt 44) zo'n 500 m tot aan het kruispunt met de straat 'Crimont'. We slaan rechtsaf en volgen de wegberm aan de linkerkant. 400 m verder komen we aan de N57. Rechts van ons zien we de Kattemolen. Deze staakmolen werd in 1750-51 opgericht. Ze is dan ook te zien op de verschillende historische kaarten als de Ferrariskaart (1777), de Vandermaelenkaart en de Popp-kaart (1850). De molen staat op een 116 meter hoge heuvel op de grens van Ellezelles en Ronse en dus ook op de grens tussen het Vlaamse- en Waalse Gewest. De molen is tegenwoordig een beschermd monument en tevens een beschermd dorps-*

en stadsgezicht.

We steken de N77 over en komen zo in de straat 'MacLinoire'. We volgen deze 100 m en slaan dan linksaf. Weer 100 m verder, juist voorbij huis met nr. 27 slaan we rechtsaf en volgen het smal onverhard GR-paadje. Dit buigt na 100 m naar links af. Bekijken nu we de weide naast ons. Het is een mooi voorbeeld van een 'dalhoofd'. Het is het dalhoofd van de beekvallei van de 'Tordoir'.

In het boek 'Levend landschap in de Vlaamse Ardennen' van Marie-Christine Gottigny lezen we het volgende daarover: "Waar bronwater uit de grond sijpelt, stromen ook telkens enkele grondkorrels mee. Zo geraakt de helling boven de pijpen waaruit het water stroomt, ondermijnd. Op een gegeven ogenblik stort de grond daar in. En de bron? Wel, die begint dan ietsje hoger uit te sijpelen. Het beekje heeft zich een beetje verlengd in stroomopwaartse richting. Als je nu bedenkt dat dit fenomeen al vele

duizenden jaren bezig is, kun je begrijpen dat een bron geleidelijk achteruit schrijdt. Of, anders gezegd, dat het dal geleidelijk langer wordt in stroomopwaartse richting. Of nog: het jongste deel van een brondal bevindt zich bij het dalhoofd, terwijl het deel bij de monding (in een grotere beek) veel ouder is.

De meeste van onze kleinere dalen zijn ontstaan door het gestadig achteruit schrijden van bronnen. Vandaar dat we kunnen zeggen dat de bronnen veel van onze dalen gemaakt hebben: het zijn brondalen".

Na 100 m buigt het pad naar rechts af, het bos in via trapjes, een brugje over het bronbeekje. Enkele knuppelpaadjes maken onze wandeling door dit beukenbosje comfortabeler tijdens de natste maanden van het jaar. We blijven het GR-pad volgen tot aan het T-kruispunt met de straat 'Aulnoit'. We slaan linksaf en 100 m verder, aan knooppunt **44**, gaan we rechtdoor richting knooppunt 24. We komen op een landweg terecht die ons een mooi uitzicht geeft op Ellezelles en het hinterland. We

volgen de bewegwijzering tot aan knooppunt **24** en vervolgens terug tot aan de kerk, de plaats waar we wandeling startten.

Filip Keirse, november 2019